

DIUMENGE DE RAMS

Catedral de Vic, 20-3-2016

COMMEMORACIÓ DE L'ENTRADA DEL SENYOR A JERUSALEM

Hem vingut un any més a la plaça de la catedral amb palmes i rams a les mans. Ho fem com ho fan avui molts i molts cristians arreu del món, i com també ho han fet generacions i generacions de cristians d'aquesta ciutat de Vic all llarg del temps, al llarg dels segles. (Justament aquest any es compleixen 1.500 anys de la primera notícia d'un bisbe en aquesta seu d'Ausona, el bisbe Cinici). Això ho fem perquè un primer dia de la setmana, és a dir, un diumenge, Jesús va entrar a la ciutat de Jerusalem de la manera com ho hem escoltat en l'evangeli que ens acaben de proclamar: Jesús entrà pujat dalt d'un pollí d'ase, i la gent quan el veien encatifaven els llocs per on passava amb els seus mantells, i d'altres tallaven rames dels arbres i els brandaven quan ell passava.

Per què ho feien això? Ells volien expressar la seva admiració envers Jesús. Molts del que el seguien el reconeixien com el Messies esperat d'Israel. I és que Jesús havia fet molts signes que manifestaven que en ell hi havia una presència única de Déu. Però hi ha quelcom més: Jesús va entrar a la seva ciutat sabent que hi havia de morir en la creu i de ressuscitar al tercer dia. Per a ell l'entrada a Jerusalem significava donar un pas endavant i definitiu en el compliment de la voluntat del Pare per salvar la humanitat del poder del pecat i de la mort.

Us demano que mireu la façana de la nostra catedral. Dos elements ens parlen que està passant quelcom especial. I és que, des del desembre passat i fins al novembre d'aquest any, el sant pare Francesc ha concedit a tota l'Església un any sant extraordinari, l'Any de la Misericòrdia. Hi ha dos escrits. El que hi ha a la dreta diu: «Porta Santa», i l'altre, a l'esquerra ens diu: «Misericordiosos com el Pare». Tots dos ens fan saber que aquest any podem trobar el do del gran perdó de Déu. Ell ens perdona els nostres pecats si humilment els confessem amb cor penedit. Penseu que Déu no es cansa mai de perdonar. Com diu el papa Francesc moltes vegades: «Abans ens cansaríem nosaltres de demanar perdó a Déu, que no pas Déu de perdonar-nos.» No hi ha cap pecat, ni hi ha molts pecats, ni fa massa temps que no m'he confessat; hem de saber que Déu ens espera per acollir-nos i donar-nos el seu perdó, sense fer-nos cap retret. Entrar per la Porta Santa significa acollir la misericòrdia, el perdó gratuït i immerescut de Déu a favor nostre. I en l'altre cartell que posa misericordiosos com el Pare, ens recorda que els qui volem rebre el perdó, la misericòrdia de Déu, al nostre torn hem de donar el perdó, l'amor i la misericòrdia a tots els nostres germans, especialment als més necessitats, als qui tenen fam o set, als qui no tenen vestit ni casa, als qui són immigrants, refugiats o forasters. Però també hem de donar la misericòrdia que rebem de Déu als qui necessiten el nostre

consell o la nostra correcció, als qui no saben qui és Jesús ni com ens estima i la nostra paraula els pot donar a conèixer un món desconegut. Donar consol als qui sofreixen, atendre els malalts, visitar els presos, pregar pels vius o pels difunts, són també els obres de misericòrdia que hem de viure en aquest Any de la Misericòrdia i sempre.

Comencem la Setmana Santa i una vegada més es farà present la bogeria de Déu que dona el seu Fill, perquè en ell tots els homes tinguem vida i siguem alliberats del poder del pecat i de la mort. El Senyor, una vegada més, un any més, ens diu el mateix que aquella frase que ha aparegut escrita en un bus que va circulant per la nostra ciutat: «No sé si creus en Déu, però Déu sí que creu en tu.» La Pasqua sempre nova ens torna a fer present la confiança de Déu en nosaltres, en tots i cada un de nosaltres. Ell continua trucant a la porta del nostre cor, perquè la hi obrim. Us dic, amics i germans: «No tingueu por d'obrir les portes a Crist. Ell no ens vol prendre res, sinó que ens ho vol donar tot. Qui confia en ell no quedarà mai defraudat. El seu amor no mor mai!»

Aclamem Jesús, ell és el nostre Salvador i el nostre Rei. Brandeu les palmes i els rams i crideu ben fort: Hosanna a dalt del cel. Beneït sigui Jesús, el rei. Beneït sigui Jesús, el qui ve en nom del Senyor. Hosanna, hosanna!

Sou convidats tots a fer la processó i entrar a la catedral, on celebrarem la santa missa i, en aquesta, escoltarem el relat de la passió i mort de Jesús segons sant Lluc. Ens fixarem sobretot com és de gran la misericòrdia que brolla del cor de Jesús, ell que és, com ens ha dit Francesc, el papa, el rostre de la misericòrdia del Pare.

MISSA DE PASSIÓ

Farem bé de posar la nostra mirada, en aquest Any de la Misericòrdia, en els fets de la passió de Jesús que manifesten com n'és, de gran, el cor misericordiós de Déu. Jesús és el rostre de la misericòrdia del Pare. I en la seva Passió i mort es manifesta d'una manera clara aquesta veritat. Sant Lluc és l'evangelista de la misericòrdia. En el seu evangeli presenta les paràboles de Jesús sobre la misericòrdia de Déu: la paràbola de l'ovella perduda, de la dona que perd una moneda petita i la paràbola de les paràboles, la del fill pròdig o del pare misericordiós. Ara, en la seva passió i mort, Jesús no ens parla en paràboles, són els fets mateixos, la seva mirada, les seves paraules, els seus sofriments, la seva mateixa mort els que ens parlen del seu cor misericordiós. L'extraordinari sacrifici de Jesús manifesta la profunditat de l'amor misericordiós de Déu que no torna enrere davant el sofriment i la mort. El pecat havia desdibuixat la imatge de Déu en l'home. La mort, fruit del pecat, estava preparada per a cobrar el seu

salari. Però hi ha un amor més fort que el pecat i la mort: l'amor misericordiós de Déu. L'amor de Déu, fidel i entranyable, per la seva criatura va més enllà de l'amor infidel i la traïció consumada, que és el pecat de l'home. El que diu el salm: *La fidelitat i l'amor es trobaran, s'abraçaran la justícia i la pau* (Sl 84), es fa realitat en Crist. La misericòrdia es l'abraçada de la justícia i l'amor. En Crist, rostre de la misericòrdia del Pare, es manifesta plenament l'amor que no mor mai. «Creure en el Fill crucificat significa veure el Pare, significa creure que l'amor és present en el món i que aquest amor és més fort que tota mena de mal, en què l'home, la humanitat, el món són immersos» (S. Joan Pau II, *Dives in misericordia*, 8).

Sentim-nos colpits per la mirada de Jesús a Simó Pere, després que ell l'havia negat tres vegades. Hem escoltat: *En aquell moment, mentre el gall cantava, el Senyor es girà i mirà Pere. Pere es recorda de les paraules que Jesús havia dit... I així que va ser fora va plorar amargament.* Aquesta mateixa mirada és la que ens fa Jesús a nosaltres. Una mirada que no es mai de retret, sinó d'invitació a acollir el seu perdó renovador, ells ens vol portar altra vegada al seu cor, perquè ens vol fer tornar a néixer. Sí, la mirada de Jesús en la seva passió és la invitació a acollir, avui, la misericòrdia de Déu. Simó Pere va negar escandalosament Jesús, però es va deixar perdonar i acollir per la mirada de Jesús. També és semblant el que Jesús diu a les dones de Jerusalem que es compadeixen d'ell. Jesús les invita a la conversió.

Ja en el suplici de la creu, quan es crucificat, dels llavis de Jesús brollen les paraules de perdó envers els seus botxins: *Pare, perdoneu-los, que no saben el que fan.* Jesús no és solament el rostre de l'amor del Pare, el seu cor és el cor del Pare. I, en aquesta hora suprema, del cor li brolla no sols el perdó als qui l'ofenen, als qui el maten, sinó també la disculpa. L'amor misericordiós de Déu sempre cerca aquella escletxa que fa possible la tornada a ell. Cap pecat, per gran que sigui, és pas més gran que la misericòrdia de Déu, que estima, espera i perdona. El Senyor ens cerca sempre i ens ofereix el seu perdó. I, al mateix temps, ens ensenya a perdonar els qui ens han ofès. Jesús amb la seva mort no sols ens és mestre de perdó, sinó que també ens fa el do de compartir la seva misericòrdia que fa possible que del nostre cor també brolli la paraula del perdó al germà.

I, en aquesta hora de fort sofriment i màxima feblesa, Jesús obre la porta de la seva misericòrdia a aquell criminal penjat al seu costat. I àdhuc en aquest moment Jesús surt a cercar l'ovella perduda. Aquell criminal amb el qual comparteix el suplici de la creu, es objecte de la misericòrdia de Jesús. Jesús havia dit: *Quan seré enlairat damunt la terra, atreure tothom cap a mi* (Jn 12,32). Aquell lladre va ser atret per Jesús. Va saber reconèixer en aquell crucificat el qui obre les portes de l'eternitat. En l'escàndol i la niciesa

de Jesús crucificat va descobrir la saviesa i la força de Déu (cf. 1Co 1,23-24). I el seu cor es va obrir al reconeixement de Jesús i va pronunciar el seu nom, el nom que salva: *Jesús, recordeu-vos de mi, quan arribeu al vostre Regne*. I del cor i dels llavis de Jesús van brollar les paraules de misericòrdia, aquelles paraules que tots voldríem escoltar en el moment culminant de la nostra vida: *T'ho dic amb tota veritat. Avui seràs amb mi al paradís*. Ningú no pot mai desesperar-se, pensant que per a ell no hi ha misericòrdia de Déu. Sempre, fins i tot ens els moments límits, allà on no podríem esperar res, apareix la misericòrdia de Déu oferta a nosaltres. Sols ens pertoca obrir-nos-hi, reconèixer el nostre pecat i deixar brollar el penediment.

Germans estimats, no deixem passar l'oportunitat de gràcia que ens ofereix el Senyor en aquests dies de Setmana Santa. Els dons de gràcia, els dons de l'amor de Déu es vessen amb més abundància en els dies en què es fan presents, en l'avui de la litúrgia cristiana, els misteris salvadors: la mort i la resurrecció del Senyor. I, si pot ser, en aquest Any de la Misericòrdia, els dons de misericòrdia són encara més abundants. No deixem l'oportunitat d'apropar-nos al sagrament de la reconciliació, de la penitència, de la confessió. Fem-ho amb esperit penedit i experimentarem l'abraçada del Pare que ens fa renéixer de nou, que ens obre la porta a l'esperança de saber i experimentar que una vida amb Déu és una vida més plena. Aprofitem el do de la indulgència plenària que podem rebre com a do gratuït en aquesta catedral. Siguem també nosaltres portadors d'aquesta misericòrdia als nostres germans amb les obres de misericòrdia.

Que la sang de Crist no sigui inútil per a nosaltres i per a aquells amb qui vivim, a qui estimem i per a tots els homes. Que la força de l'amor misericordiós de Déu es manifesti en la nostra vida, en el nostre món. Deixem que Déu ens renovi el seu amor misericordiós en aquesta Setmana Santa que avui, diumenge de Rams, iniciem i que ens porta a la festa de Pasqua. Que ens ajudi la intercessió de Maria, Mare de Misericòrdia, ferma, fidel i esperançada al peu de la creu de nostre Senyor Jesucrist, al qual sigui donat tot honor i tota glòria pels segles dels segles. Amén.